

Art. 15. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim ministrom.

Art. 16. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów: *A. Korzycki*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: *H. Minc*

Minister: *W. Rzymowski*

Minister: *W. Baranowski*

Minister Obrony Narodowej: w z. *J. Ochab*

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *S. Wierbłowski*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*

Minister Skarbu: w z. *W. Trąmpczyński*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

Minister Oświaty: w z. *H. Jabłoński*

Minister Górnictwa i Energetyki: *R. Nieszporek*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu Ciężkiego:
K. Zemajtis

Minister Przemysłu Lekkiego: *E. Stawiński*

Minister Przemysłu Rolnego i Spożywczego:
B. Rumiński

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Minister Handlu Zagranicznego: w z. *J. Kutin*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: w z. *St. Tkaczow*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. *T. Kochanowicz*

Minister Kultury i Sztuki: *S. Dybowski*

Minister Żeglugi: *A. Rapacki*

Minister Leśnictwa: *B. Podedworny*

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

Minister Poczty i Telegrafów: w z. *Z. Lipiński*

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Budownictwa: *M. Spychalski*

342

DEKRET

z dnia 5 sierpnia 1949 r.

o uregulowaniu niektórych zobowiązań przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej i instytucji publicznych.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 2 lipca 1949 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 302) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do uregulowania w myśl przepisów niniejszego dekretu zadłużenia przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej i instytucji publicznych wobec instytucji kredytowych, istniejącego w dniu 1 lipca 1949 r.

Art. 2. Przepisy niniejszego dekretu dotyczą zadłużenia z tytułu:

- 1) finansowania inwestycji zleconych przez Rząd w okresie do 31 marca 1946 r.;
- 2) finansowania inwestycji w ramach państwowych planów inwestycyjnych na rok 1946, 1947 i 1948;

- 3) kredytów średnioterminowych pochodzących z konwersji kredytów krótkoterminowych, zużytych na cele inwestycyjne;
- 4) rozliczeń wewnętrznych, wynikających z operacji zagranicznych;
- 5) pokrycia kosztów akcji zleconych przez Rząd w dziedzinie gospodarki narodowej;
- 6) kredytów zużytych na cele organizacyjne.

Art. 3. Uregulowanie polegać będzie na:

- 1) przejęciu przez Skarb Państwa zadłużenia (art. 2) określonego decyzją Ministra Skarbu i zwolnieniu od tego zadłużenia przedsiębiorstw i instytucji, o których mowa w art. 1;
- 2) przeprowadzeniu rozrachunku pomiędzy Skarbem Państwa a instytucjami kredytowymi przez dokonanie odpisów i potrąceń z funduszy specjalnych, wierzytelności Skarbu Państwa w instytucjach kredytowych oraz innych funduszy, zużytych na finansowanie inwestycji i akcji zleconych.

Art. 4. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do pokrycia zobowiązaniami dłużnymi Skarbu Państwa pozostałości zadłużenia, wynikającej z rozrachunków, przeprowadzonych w myśl art. 3 pkt 2, do wysokości ustalonej na jego wniosek uchwałą Rady Ministrów.

2. Minister Skarbu ustali plan umorzenia i inne warunki zobowiązań dłużnych Skarbu Państwa (ust. 1).

3. Do preliminarza budżetowego Państwa wprowadzane będą sumy, potrzebne na obsługę zobowiązań dłużnych Skarbu Państwa.

Art. 5. Inwestycje, o których mowa w art. 2, dokonane przez przedsiębiorstwa gospodarki społecznej i instytucje publiczne (art. 1), zwiększając majątek trwały tych przedsiębiorstw i instytucyj.

Art. 6. Upoważnia się Narodowy Bank Polski do przyjęcia przewidzianych w art. 4 ust. 1 zobowiązań dłużnych Skarbu Państwa od instytucyj kredytowych na pokrycie ich zadłużenia w Narodowym Banku Polskim z tytułu refinansowania niektórych kredytów inwestycyjnych i akcyj zleconych.

Art. 7. Sprawozdanie z rozrachunku, przeprowadzonego na podstawie niniejszego dekretu, będzie włączone do ogólnego zamknięcia rachunków państwowych za właściwy okres budżetowy.

Art. 8. Od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu kredyty bankowe mogą być udzielane tylko jako:

- a) zwrotne środki obrotowe w ramach planu kredytowego,
- b) zwrotne środki inwestycyjne w ramach państwowego planu inwestycyjnego,

z wyłączeniem dopuszczalności pokrywania jakichkolwiek niedoborów drogą kredytów bankowych.

Art. 9. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Art. 10. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: *H. Minc*

Minister Skarbu: w z. *W. Trąmpczyński*

343

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lipca 1949 r.

w sprawie przekazania wojewódzkim władzom administracji ogólnej niektórych kompetencyj władz naczelnym w zakresie fundacyj, darowizn i zapisów.

Na podstawie art. 14 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o fundacjach i o zatwierdzaniu darowizn i zapisów (Dz. P. P. P. z 1919 r. Nr 15, poz. 215, Dz.U.R.P. z 1928 r. Nr 38, poz. 372 i z 1947 r. Nr 66, poz. 400) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sprawowanie nadzoru w zakresie fundacyj oraz zatwierdzanie darowizn i zapisów na rzecz istniejących osób prawnych (art. 16 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r.) przekazuje się wojewodom (prezydentom m. st. Warszawy i m. Łodzi) miejscowo właściwym ze względu na zamierzoną bądź ustanowioną siedzibę fundacji albo siedzibę osoby prawnej, na rzecz której uczyniono zapis lub darowiznę.

§ 2. W zakres nadzoru, o którym mowa w § 1, wchodzi sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad majątkiem i organami zarządu fundacji w ramach art. 13 dekretu, a ponadto:

- 1) przyjmowanie wniosków o zatwierdzenie aktów powołujących fundację;
- 2) przyjmowanie odpisów zeznanych przed notariuszami lub złożonych u nich na przechowanie aktów fundacyjnych i testamentów;

3) rozpatrywanie i opiniowanie aktów powołujących fundację;

4) przedstawianie wniosków o zastosowanie przepisów art. 12 dekretu.

§ 3. W stosunku do fundacyj, które ze względu na zakres ich działania bądź rodzaj majątku posiadają znaczenie ogólnopaństwowe, właściwy minister może w drodze zarządzenia zastrzec sobie sprawowanie wszystkich lub niektórych czynności nadzoru, określonych w § 2.

§ 4. Władzom, wymienionym w § 1, przekazuje się prowadzenie rejestru fundacyj, darowizn i zapisów (art. 8 dekretu).

§ 5. Władze, wymienione w § 1, w zakresie spraw przekazanych im rozporządzeniem niniejszym, podlegają właściwym ministrom (art. 7 i 13 ust. 3 dekretu).

§ 6. Rozporządzenie nie dotyczy fundacyj, darowizn i zapisów na cele wojska lub służby bezpieczeństwa.